

**WYMIAR PRZEDMIOTOWY NIEKTÓRYCH
PRZESTĘPSTW PRZECIWKO WYMIAROWI
SPRAWIEDLIWOŚCI (ART. 377-379 KODEKSU
KARNEGO UKRAINY): CECHY
CHARAKTERYSTYCZNE**

W artykule została przeprowadzona analiza oraz dokonano opisu wymiaru przedmiotowego niektórych przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości (art. 337-339 Kodeksu Karnego Ukrainy), przedstawione zostały cechy charakterystyczne oraz moment zakończenia przestępstwa.

Słowa kluczowe: wymiar sprawiedliwości, wymiar przedmiotowy, groźba, zamach, zniszczenie, uszkodzenie, przemoc.

**OBJECTIVE SIDE OF SOME CRIMES AGAINST
JUSTICE(ARTICLES 377-379 OF THE CRIMINAL
UKRAINE): SYMPTOMS AND CHARACTERISTICS**

The analysis and describes some of the features of the objective of crimes against justice (Articles 377-379 of the Criminal Code of Ukraine), to reveal their characteristics and the end of crime.

Keywords: justice, the objective side, threats, assault, destruction, damage, abuse.

**ОБ’ЄКТИВНА СТОРОНА ДЕЯКИХ
ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ (СТ.СТ. 377-379
КК УКРАЇНИ): ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА**

Проведено аналіз та охарактеризовано особливості об’єктивної сторони деяких злочинів проти правосуддя (ст.ст. 377-379 Кримінального кодексу України), розкрито їх ознаки та момент закінчення злочинів.

Ключові слова: правосуддя, об’єктивна сторона, погроза, посягання, знищення, пошкодження, насильство.

Актуальність досліджуваного питання обумовлюється необхідністю захисту професійної діяльності суддів, народних засідателів і присяжних у зв’язку із здійснення ними

O. MANDRO

*doktorant katedry prawa karnego
Narodowej Akademii
Spraw Wewnętrznych
w Kijowie*

правосуддя. Законодавець встановлює підвищену кримінальну відповідальність за насильницькі дії щодо осіб, які беруть участь у відправленні правосуддя, а також їх близьких родичів чи членів сім'ї, адже сфера процесуальної діяльності є зоною підвищеної небезпеки. Отже, вказане обумовлює особливий кримінально-правовий захист зазначеної категорії осіб та їх близьких родичів чи членів сім'ї від насильницьких злочинів проти правосуддя (ст.ст. 377-379 Кримінального кодексу України (далі – КК)).

Ступінь розробки теми. Питанню злочинам проти правосуддя у злочинах приділяли увагу такі вчені, як І. А. Вартилицька, І. С. Власов, М. Н. Голоднюк, С. Є. Дідик, Н. Д. Квасневська, В.В. Кудрявцев, В. В. Кузнецов, А. Г. Мартіросян, М. І. Мельник, В. О. Навроцький, М. В. Сийплові, В. В. Сміх, І. М. Тяжкова, М. І. Хавронюк, К. Н. Харісов, А. І. Чучаєв, Т. В. Шимко та ін. Проте, незважаючи на наявність значної кількості наукових напрацювань, питання про особливості об'єктивної сторони у злочинах проти правосуддя, що вчиняються із застосуванням насильства, залишаються не дослідженими на достатньому науковому рівні.

Метою даної статті є встановлення особливостей об'єктивної сторони насильницьких злочинах проти правосуддя (ст.ст. 377-379 КК), їх характеристика та визначення моменту закінчення злочинів.

За загальноприйнятою позицією, об'єктивна сторона злочину – це сукупність юридично значущих ознак, які характеризують його із зовнішньої сторони, тобто це певний акт поведінки фізичної особи, суспільно небезпечне діяння (ст.ст. 2, 11 КК). Теорія кримінального права визначає, що об'єктивна сторона злочину включає суспільно небезпечне діяння (дію чи бездіяльність), суспільно небезпечні наслідки, причинний зв'язок між діянням та наслідками, а також засоби, знаряддя, час, місце, обстановку та спосіб вчинення злочину. Як і об'єкт злочину, об'єктивна сторона також включає обов'язкові (ті, що входять до будь-якого складу злочину) та факультативні (ті, що притаманні не всім складам злочинів) ознаки. Вітчизняні науковці по-різному визначають, які з цих ознак є обов'язковими, називаючи такими суспільно небезпечне діяння, суспільно небезпечні наслідки, причинний зв'язок між суспільно небезпечним діянням і суспільно небезпечним наслідком [4, С. 90], діяння у формі дії або бездіяльності [3, С. 103], небезпечне діяння та його шкідливі наслідки чи загрозу їх настання [6, С. 79]. Лише засоби, знаряддя, місце, обстановка, спосіб та час вчинення злочину одностайно визнаються факультативними ознаками об'єктивної сторони.

Об'єктивна сторона злочину має цілу низку специфічних властивостей, які поряд з ознаками відрізняють її як елемент складу злочину від інших його ознак. По-перше, саме в об'єктивних ознаках більшою мірою проявляється суспільна небезпека злочину – це пов'язано зі здатністю діяння шкідливо руйнувати об'єкт злочину, викликати негативні

суспільно-небезпечні наслідки. По-друге, об'єктивна сторона дозволяє з'ясувати зміст та інших ознак – наприклад, ознак суб'єктивної сторони злочину. По-третє, об'єктивна сторона злочину містить в собі ознаки, що є передумовою кримінальної відповідальності, адже, як було вказано вище, ч.1 ст. 2 КК говорить про те, що підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого КК [2, С. 179].

Всі вказані загальні положення щодо ознак та значення об'єктивної сторони злочину знаходять своє відображення і в об'єктивній стороні злочинів, передбачених у розділі XVIII Особливої частини КК «Злочини проти правосуддя». Стосовно насильницьких злочинів проти правосуддя (ст.ст. 377-379 КК), слід вказати, що практично всі вони мають обов'язковою ознакою об'єктивної сторони саме дію – тобто активну, вольову поведінку винної особи. Необхідно зазначити, що аналізовані злочини мають певні форми об'єктивної сторони, яких, за нашими підрахунками, налічується 5. Розглянемо детальніше кожен з форм об'єктивної сторони насильницьких злочинів проти правосуддя (ст.ст. 377-379 КК).

1. Погроза вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна (ч. 1 ст. 377 КК). Об'єктивна сторона даного злочину передбачає погрозу застосування насильства до життя, здоров'я чи власності у відношенні суддів, народних засідателів і присяжних, їх близьких родичів чи членів сім'ї. Суспільна небезпека даного діяння виражається в тому, що психічне або фізичне насильство відносно потерпілих підривають основи нормальної діяльності органів правосуддя, створюють атмосферу непевності і страху за своє здоров'я і життя, охорону і збереження майна, що в сукупності здатне суттєво вплинути на всебічність, повноту і об'єктивність розгляду судової справи, призвести до прийняття неправосудного рішення по справі, до порушення прав людини [8, С. 34].

Аналізована форма об'єктивної сторони характеризується поведінкою – активними діями, що виявляються у погрозі, яка є усвідомленим, ясно вираженим та конкретним проявом злочинного наміру винного, що висловлює її у зв'язку з діяльністю потерпілого щодо здійснення правосуддя [5, С. 857]. Інші вчені вважають, що погроза вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна полягає у психічному насильстві, яке виражається у погрозі вчинення зазначених дій вказаних осіб у зв'язку з діяльністю цих осіб по здійсненню правосуддя [8, С. 36].

Деякі вчені розглядають погрозу як виключно вид психічного насильства над особою. В юридичній науці існує досить спірна точка зору, висловлена у свій час С. В. Бородіним, який допускає існування погрози як форми виявлення умислу [1, С. 30]. Не згодні з такою точкою зору і вважають, що погроза не може визнаватися формою виявлення умислу Н. Ф. Кузнєцова, М. Д. Дурманов, А. В. Наумов [8, С. 37].

Погроза може бути доведена до відома потерпілого в будь-якій формі: усно, письмово, шляхом демонстрації зброї чи інших предметів, поштою, телефоном, факсом, через мережу Інтернет, від свого імені чи анонімно. Крім того, погроза може бути виражена за допомогою міміки та жестів, якщо характер цих рухів буде розкривати зміст погрози. В окремих випадках погроза може бути здійснена шляхом вчинення певних фізичних дій. Іноді погрози висловлюються у невизначеній формі, наприклад, «я ще з тобою розрахуюсь», «ми ще зустрінемося на вузькій дорозі» та ін. Так, у справі № 121/3247/13-к Ялтинського міського суду Автономної Республіки Крим встановлено, що обвинувачений, гр. Е. написав та надіслав листа, адресованого судді Ялтинського міського суду гр. К. В листі гр. Е. висловлював позицію про свою невинуватість в злочині, за який був засуджений, а також висловлював судді Ялтинського міського суду гр. К. погрози вбивством, виражені дослівно так: «... но Вам буде набагато гірше. Я Вас дістану із під землі та знищу...». Дії обвинуваченого, гр. Е., були правильно кваліфіковані за ч.1 ст. 377 КК як погроза вбивством судді у зв'язку з її діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя [9]. В наведеному прикладі погроза застосування фізичного насильства до потерпілої гр. К. теж була доведена до її відома особисто винними в письмовій формі шляхом надсилання листа поштою. Але в даному випадку погрози висловлюються у невизначеній формі «... но Вам буде набагато гірше. Я Вас дістану із під землі та знищу...»

Зустрічаються випадки, коли погроза може бути здійснена безпосередньо або передана через інших осіб, але обов'язковою умовою відповідальності за погрозу є доведення її змісту до відома потерпілого. Так, у справі № 649/977/13-к Великопетиського районного суду Херсонської області встановлено, що гр. У. погрожував застосуванням фізичного насильства, що виражалось у словесних погрозах стосовно вчинення фізичної розправи в майбутньому відносно судді Верхньорогачицького районного суду Херсонської області гр. В. у зв'язку із здійсненням останнім правосуддя, а саме у зв'язку із тим, що суддя, гр. В., засудив співмешканця рідної сестри гр. У. Таким чином, своїми умисними діями гр. У. скоїв злочин, передбачений ч. 1 ст. 377 КК – погроза насильством щодо судді у зв'язку з діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя [10]. В наведеному прикладі погроза застосування фізичного насильства була передана судді через інших осіб (в нашому випадку – рідного брата співмешканки), але обов'язковою умовою відповідальності за погрозу стало доведення її змісту до відома потерпілого гр. В.

У науковій літературі обговорюється питання щодо реальності як об'єктивної ознаки погрози в контексті ст. 377 КК: одна точка зору полягає у визнанні реальності обов'язковою ознакою погрози, а інша – у запереченні реальності як конститутивної ознаки погрози у даному складі злочину. Очевидно, слід погодитись з тим, що не можливо довести, що

погроза мала реальний характер, і за умов реальності важко відмежувати її від готування чи замаху на вчинення іншого злочину проти особи [8, С. 38]. На нашу думку, правильною видається думка, що діяння повинне кваліфікуватися за ч. 1 ст. 377 КК незалежно від того, як сприймав погрозу потерпілий і чи мав винний намір та можливість її реалізувати. Тому злочин визнається закінченим із моменту доведення погрози до відома потерпілого незалежно від того, чи вплинула вона на діяльність судді, народного засідателя або присяжного [5, С. 361]. В наведеному вище прикладі, безпосередньо в матеріалах справи № 1120/1562/12 Петрівського районного суду Кіровоградської області, вказано, що потерпіла суддя, гр. М., ознайомившись із змістом погроз, сприйняла їх реально. В інших наведених в матеріалах справ мова про сприйняття погроз як реальними не йшла.

Отже, перша форма об'єктивної сторони аналізованих насильницьких злочинів проти правосуддя злочину виражається у погрозі:

- вбивством судді, народного засідателя чи присяжного, а також щодо їх близьких родичів чи членів сім'ї (ч. 1 ст. 377 КК) – це залякування позбавлення потерпілих життя, що виражається у будь-якій формі: усно, письмово, за допомогою різних дій (жестів, міміки, демонстрації зброї тощо), шляхом демонстрації зброї;

- насильством щодо судді, народного засідателя чи присяжного, а також щодо їх близьких родичів чи членів сім'ї (ч. 1 ст. 377 КК) – це погроза заподіяння потерпілій особі побоїв, тілесних ушкоджень, інших насильницьких дій;

- знищенням чи пошкодженням майна судді, народного засідателя чи присяжного, а також щодо їх близьких родичів чи членів сім'ї (ч. 1 ст. 377 КК) – це активні дії, спрямовані на залякування потерпілого знищенням чи пошкодженням майна негайно або в майбутньому. Погроза пошкодженням майна передбачає залякування потерпілого погіршенням якості, зменшенням цінності речі або доведення речі на якийсь час у непридатний, за її цільовим призначенням чи станом [5, С. 360, 7, С. 946].

В будь-якому випадку погроза повинна бути реальною, тобто сприйматися потерпілим як така, що може здійснитися. Діяння в аналізованій формі, передбаченій ч. 1 ст. 377 КК, визнається закінченим з моменту доведення погрози до відома особи, якій вона була призначена.

2. Заподіяння побоїв, легких, середньої тяжкості або тяжких тілесних ушкоджень (ч. 2, ч. 3 ст. 377 КК). Зазначена форма об'єктивної сторони даного злочину передбачає ознаки фактичного насильства у відношенні службових осіб органів правосуддя. Побоями в кримінальному праві визнається багаторазове (два і більше) завдання ударів по тілу потерпілого, яке не спричинило тілесних ушкоджень або неодноразове нанесення потерпілому численних ударів [5, С. 72, 7, С. 265]. Відповідальність за нанесення легких

тілесних ушкоджень передбачається в ст. 125 КК, причому аналізована форма об'єктивної сторони включає як легкі тілесні ушкодження, що не спричинили таких наслідків, як короточасний розлад здоров'я або незначну втрату працездатності (це, як правило, тілесні ушкодження, що мають незначні скороминущі наслідки, тривалістю не більш як шість днів (синець, подряпина тощо), так і легкі тілесні ушкодження, що спричиняють короточасний розлад здоров'я або незначну стійку втрату працездатності (розлад здоров'я тривалістю понад шість днів, але не більш як три тижні (21 день), а також втрата загальної працездатності до 10%, що визначається судово-медичною експертизою з урахуванням нормативно визначених Міністерством охорони здоров'я України (далі – МОЗ) критеріїв встановлення ступеня стійкої втрати професійної працездатності у відсотках). Діяння, що спричиняють середньої тяжкості або тяжкі тілесні ушкодження, передбачені відповідно в ст. 122 та ст. 121 КК і їх визначення здійснюється на підставі нормативно визначених МОЗ критеріїв встановлення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень. Діяння в даній формі його об'єктивної сторони вважається закінченим з моменту заподіяння відповідних тілесних ушкоджень, а вчинення насильницьких дій у вигляді побоїв також є закінченим з моменту їх завдання. Тобто, аналізована форма об'єктивної сторони має матеріальний (у першому випадку) чи формальний (в другому випадку) склад злочину;

3. Знищення майна (ч. 1 ст. 378 КК) – це протиправний руйнуючий вплив на майно, внаслідок якого воно повністю втрачає свою споживчу або економічну цінність або призводиться до такого стану, за якого воно взагалі не може бути використане за своїм призначенням, причому втрачені майном властивості не можуть бути відновлені. Заподіяння матеріальної шкоди у певному розмірі в диспозиції ст. 378 КК не передбачається, тому розмір заподіяної шкоди на кваліфікацію діяння не впливає. Отже, знищення майна має матеріальний склад злочину і є закінченим з моменту настання наслідків незалежно від їх розміру;

4. Пошкодження майна (ч. 1 ст. 378 КК) полягає в такому протиправному впливі на предмет, внаслідок якого він частково, не в повному обсязі, втрачає свої споживчі властивості та економічну цінність і при цьому істотно обмежується можливість його використання за призначенням. Пошкоджене майно може бути відновлене і знову набути тимчасово або частково втрачених корисних якостей для використання його за функціональним призначенням лише після необхідних фінансових, трудових та інших витрат. Дана форма об'єктивної сторони аналізованих насильницьких злочинів проти правосуддя так само, як і попередня, розміру заподіяних збитків чи шкоди не передбачає. Злочин має матеріальний склад злочину і є закінченим з моменту настання наслідків незалежно від їх розміру;

5. Посягання на життя (ст. 379 КК) включає в себе закінчене вбивство і замах на вбивство судді, народного засідателя чи присяжного або їх близьких родичів чи членів сім'ї. Відповідно до ч. 1 ст. 115 КК, умисне вбивство – це умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині. Замах, згідно зі ст. 15 КК, є закінченим, якщо особа виконала усі дії, які вважала необхідними для доведення злочину до кінця, але злочин не було закінчено з причин, які не залежали від її волі (ч. 2 ст. 15 КК) або незакінченим, якщо особа з причин, що не залежали від її волі, не вчинила усіх дій, які вважала необхідними для доведення злочину до кінця (ч. 3 ст. 15 КК).

Підставою посилення кримінальної відповідальності за посягання на життя судді, вчинене у зв'язку із здійсненням ним правосуддя, є об'єктивна необхідність посилити правовий захист їх життя. Надзвичайно високий ступінь суспільної небезпеки даного складу злочину виражається в тому, що злочин своїм діянням одночасно посягає на два значимих об'єкти злочину – порядок здійснення правосуддя, а також життя і здоров'я особи, що здійснює правосуддя.

Показова у цьому сенсі і оцінка небезпеки, що виражається в санкції – альтернативним видом покарання виступає довічне позбавлення волі. Посилення відповідальності за посягання на життя судді, присяжного, народного засідателя, а також їх близьких виявляється у конструюванні законодавцем складу посягання на життя вказаних осіб як «усіченого», тобто у перенесенні моменту юридичного закінчення злочину на більш ранній етап розвитку злочинної діяльності – етап замаху на злочин.

Слід звернути увагу на обов'язкову ознаку всіх форм об'єктивної сторони аналізованих злочинів, якою є наявність зв'язку між вчиненими діяннями та діяльністю потерпілого щодо здійснення правосуддя [8, С. 39]. Варто говорити про належність ознаки «у зв'язку з їх діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя» об'єктивній стороні злочину, оскільки вона являє собою специфічну криміногенну ситуацію або обстановку злочину, що грає особливу роль у появі і формуванні мотиву, виборі мети й ухваленні рішення про її реалізацію. При цьому обов'язковою умовою є факт законного характеру дій потерпілого щодо здійснення правосуддя.

Таким чином, вплив на особу передбачає, що погроза стосовно тієї чи іншої особи здійснюється не абстраговано від правосуддя, а адресується саме потерпілим.

Отже, можна зробити висновок. Слід зазначити, що об'єктивна сторона злочину являє собою сукупність юридично значущих ознак, які характеризують його із зовнішньої сторони, тобто це певний акт поведінки фізичної особи, суспільно небезпечне діяння, що ми і побачили на прикладі насильницьких злочинів проти правосуддя – ст.ст. 377-379 КК. Як було визначено, насильницькі злочини проти правосуддя передбачають 5 форм об'єктивної

сторони: 1) погроза вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна (ч. 1 ст. 377 КК), 2) заподіяння побоїв, легких, середньої тяжкості або тяжких тілесних ушкоджень (ч. 2, ч. 3 ст. 377 КК), 3) знищення майна (ч. 1 ст. 378 КК), 4) пошкодження майна (ч. 1 ст. 378 КК), 5) посягання на життя (ст. 379 КК). Аналізовані діяння мають матеріальний (ч. 2, ч. 3 ст. 377 КК, ч. 1 ст. 378 КК), формальний (ч. 1 ст. 377 КК) або усічений (ст. 379 КК) склад злочину.

Література:

1. Бородин С. В. Об ответственности за угрозу убийством // Социалистическая законность. – 1989. – № 1. – С. 28 – 32.
2. Денисов С. А. Актуальные проблемы уголовной ответственности за преступления против правосудия : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.08 / Сергей Анатольевич Денисов. – СПб, 2002. – 438 с
3. Кримінальне право України / за ред. Бажанова М., Сташиса В., Тація В. – К. – Х. : Юрінком Інтер-Право, 2002 – 2003. – Загальна частина. – 387 с.
4. Кримінальне право України / за ред. Мельника М., Клименка В. – К. : Юридична думка, 2004. – Загальна частина – 426 с.
5. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. – 5-те вид., допов. – Х. : Право, 2013. – 1039 с.
6. Матишевський П. Кримінальне право України. Загальна частина. – К. : Юрінком Інтер, 2000. – 276 с.
7. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка – 7-ме вид., переробл. та допов. – К. : Юридична думка, 2010. – 1288 с.
8. Протидія порушенням прав людини засобами кримінальної юстиції: Монографія / Кер. авт. колективу і відповідальний редактор О. М. Костенко. – К. : Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2008. – 172 с.
9. Справа № 121/3247/13-к, Ялтинський міський суд Автономної Республіки Крим // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/31201991>
10. Справа № 649/977/13-к, Великопетиський районний суд Херсонської області // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/35283777>

OBJECTIVE SIDE OF SOME CRIMES AGAINST JUSTICE (ARTICLES 377-379 OF THE CRIMINAL OF UKRAINE): SYMPTOMS AND CHARACTERISTICS.

O. MANDRO

The relevance of the test question is stipulated by the necessity to protect the professional activities of judges, assessors and jurors in connection with the exercise of justice. The legislator sets increased criminal penalties for violence against those who are involved in the administration of justice, as well as their close relatives or family members, because the scope of judicial activity is an area of high danger.

Thus , the specific causes criminal defense this category of persons and their relatives and family members of violent crimes against justice (Articles 377-379 of the Criminal Code of Ukraine (hereinafter - CC).

Level of development topics. The issue of crime against justice in crimes have been addressed by such scholars as I.A. Vartyletska , I. Vlasov, M.N. Golodniuk, S.E. Didyk , N.D. Kwasniewski, V. Kudryavtsev , V. Kuznetsov , A. Martirosyan, M. Miller, V. Navrotsky , M.V. Syyploki , V.Smikh , I.M. Tyazhkova , M.I. Havronyuk , K.N. Kharisova, A.I. Chuchayev , T. Shimko.

However , despite the presence of a large number of scientific developments , the peculiarities of the objective of crimes against justice committed with violence are not sufficient research on a scientific level .

The purpose of this paper is to establish the characteristics of the objective of violent crimes against justice (Articles 377-379 of the Criminal Code), their characterization and the end of the crime.

For the common position , the objective side of the crime is a set of legally significant features that characterize it from the outside , that is a certain behavioral act of an individual , a socially dangerous act (Articles 2 , 11 , CC).

Theory of criminal law stipulates that the objective of the offense involves a socially dangerous act (action or inaction) socially dangerous consequences, the causal relationship between the act and the consequences of , and the means , instruments , time, place , environment and way of crime.

As the object of the crime , the objective side also includes mandatory (those belonging to any of the crime) and optional (those that are not unique to all the elements of the crime) signs . Domestic scholars have different definitions which of these attributes are mandatory , calling such a socially dangerous act socially dangerous consequences , the causal relationship between socially dangerous act and harmful consequences [4 , p 90], act in the form of the action or omissions of [3 , p 103], dangerous act and its harmful consequences or the threat of their occurrence [6, p 79]. Only means , instruments, space , environment , method and time of the offense unanimously are recognized the objective of optional features .

The objective of the offense has a number of specific properties , which, along with features distinguish it as an element of the crime of his other attributes. Firstly , it is objective evidence that more evident social danger of the crime - this is due to the ability to destroy harmful act object of the crime, causing negative social and dangerous.

Secondly, the objective side allows us to determine the content and other characteristics - such as attributes subjectively crime. Thirdly , the objective of the offense contains features that are a

prerequisite for criminal liability , because, as mentioned above, Part 1 Art. 2 of the Criminal Code says that the basis of criminal responsibility is the person committing socially dangerous act , which appear to constitute a crime according to the Criminal Code [2 , p 179] .

All of the general provisions for signs and values of the objective side of the crime are reflected in the objective of the offense provided for in Chapter XVIII of the Criminal Code " offenses against justice ." With respect to violent crimes against justice (Articles 377-379 of the Criminal Code) , indicate that almost all of them are mandatory feature of the objective of the action itself - that is, active, volitional behavior of the perpetrator .

It should be noted that the analyzed certain forms of crime have the objective of which, according to our calculations , there are 5. We consider each of the forms of the objective of violent crimes against justice (Articles 377-379 of the Criminal Code) .

1. Threats of murder, violence, destruction or damage to property (Part 1 of Art . 377 CC). The objective side of the crime involves the threat of violence to life , health or property in respect of judges, assessors and jurors , their relatives or family members.

Social danger of the act arises from the fact that mental or physical violence against victims undermine the normal functioning of the judiciary, create an atmosphere of uncertainty and fear for their health and life protection and preservation of the property , all of which can essentially affect the comprehensiveness , completeness and fairness of the proceedings , lead to a wrongful judgment in the case , the violation of human rights [8 , p 34].

Analyzed form is characterized by the objective of behavior - active actions that appear in the threat that is conscious, clearly expressed and concrete manifestation of criminal intent of the perpetrator, which expresses it in connection with the activities of the victim regarding the administration of justice [5 , p 857] .

Other scientists consider that the threat of murder, violence, destruction or damage to property is psychological violence, which is reflected in the threat of committing these actions these persons in connection with the activities of such persons in the administration of justice [8 , p36].

Some scholars regard as a threat only kind of mental violence against the person. In jurisprudence , there is quite a controversial viewpoint expressed at the time S.V. Borodin , which allows the existence of threats as a form of intent detection [1, p 30]. Do not agree with this view and consider that the threat can not be recognized as a form of intent detection N.F. Kuznetsov, M.D. Durmanov , A.V. Naumov [8 , p 37].

The threat may be communicated to the victim in any form : orally, in writing , by demonstrating weapons or other items by mail, telephone , fax, the Internet , on their own behalf or anonymously. In addition, the threat can be expressed through facial expressions and gestures, if the nature of these movements will reveal the contents of the threats .

In some cases, the threat can be accomplished by performing certain physical activities. Sometimes threats are expressed in an uncertain form, for example, " I will pay with you ", "we 'll meet on a narrow road " and others. Thus, in case number 121/3247/13-k Yalta city court ARC found that the defendant , citizen. E. wrote and sent a letter addressed to the municipal court judge Yalta citizen. C. In the letter citizen. E. expressed his innocence of a crime for which was condemned and expressed Yalta city court judge to citizen K. threats of murder, literally expressed thus: " ... but you will be much worse.

I 'll get you out of the ground and destroy ... ". The actions of the accused , citizen E., were properly qualified for Part 1 of Art. 377 of the Criminal Code as a threat to murder a judge in connection with its activities related to the administration of justice . [9] In this example, the threat of physical violence to the victim of citizen K. was also brought to the attention of her personally guilty in writing by sending a letter by mail. But in this case the threat expressed in the infinitive form "... but you will be much worse. I 'll get you out of the ground and destroy ... " There are cases when the threat can be carried out directly or transmitted through other people, but a prerequisite for liability threat is proof of its contents to the attention of the victim.

Thus, in case number 649/977/13-k Velykolepetytsky District Court of Kherson region revealed that the citizen W. threatened use of physical violence , expressed in verbal threats to commit physical violence in the future with respect to the district court judge of Verkhniy Kherson region of citizen B. in connection with the last judgment , namely due to the fact that the judge , citizen V. sentenced roommate sister of citizen. U.

Thus, its intentionally citizen William has committed an offense according to the Part 1 of Art. 377 of the Criminal Code - the threat of violence against a judge in connection with activities related to the administration of justice . [10] In this example, the threat of physical violence was assigned to a judge over others (in our case - the brother concubine), but a prerequisite for liability for the threat was proof of its contents to the attention of the victim of citizen V.

In the literature the issue is discussed of reality as objective signs of threats in the context of art. 377 of the Criminal Code , one point is to recognize the reality of the threat of a compulsory basis , and another - in denial of reality as constitutive features of the threat in this part of the crime.

Obviously, we should accept the fact that it is impossible to prove that the threat was a real character, and the conditions difficult to distinguish reality from its preparation or attempt to commit a crime against another person [8, p 38]. In our view, is the view that the act must qualify according to the Part 1, Art. 377 of the Criminal Code , regardless of how perceived threat and the victim or the perpetrator had the intent and opportunity to implement it.

Therefore, the offense is complete from the time the threat of bringing to the attention of the victim , regardless of whether it has affected the activities of judges, people's assessor or juror [5 , p

361]. In the example above , directly in the file № 1120/1562/12 Petrovsky District Court of Kirovograd region , indicated that the victim judge of citizen M. acquainted with the contents of the threats, that perceived their in reality.

So, the first form of the objective of the analyzed violent crime against justice is expressed in a crime threat :

- assassination of a judge, assessor or juror , as well as their close relatives or family members (Part 1 of Art . 377 of the Criminal Code) - this intimidation suffered deprivation of life , expressed in any form : oral, written , using different actions (gestures , facial expressions , display of weapons , etc.), by demonstrating weapons;

- Violence against a judge, assessor or juror , as well as their close relatives or family members (Part 1 of Art . 377 CC) - a threat of causing the victim of beatings, injuries and other violent acts;

- destruction or damage to property of a judge, assessor or juror , as well as their close relatives or family members (Part 1 of Art . 377 CC) - is active actions aimed at intimidating the victim destruction or damage of property immediately or in the future.

The threat of damage to property involves bullying victim deterioration , decreasing the value of things or making things at some time in the not suitable for her intended purpose or condition [5 , p 360 , 7 , p 946].

In any case, the threat must be real, perceived by victims as such that can happen. Acts analyzed in the form prescribed by § 1 of Art. 377 of the Criminal Code , since recognized as a complete proof of the threats to the attention of the person to whom it was intended .

2. Beatings , mild , moderate or severe bodily harm (Part 2, Part 3. 377 CC).These forms of the objective side of the crime involves the actual characteristics of violence against officers of justice.

Beating the criminal law recognizes multiple (two or more) strikes the body of the victim, which is not caused injury or repeated application of multiple blows to the victim [5 , p 72, 7 , p 265].Responsibility for the application of slight injuries expected in Art. 125 of the Criminal Code , and analyzed form the objective of including both minor injuries not caused such effects as a short-term health disorder or minor disability (this is usually the injuries that have minor transient effects lasting no more six days (bruises , scratches, etc.) and minor injuries that cause short-term health disorder or minor disability (health disorder lasting more than six days but less than three weeks (21 days) and as loss of overall efficiency of 10 % , which is determined by a forensic medical examination on the basis of normative determined by the Ministry of health of Ukraine (hereinafter - the Ministry of Health) criteria for the degree of permanent loss of employability as a percentage).

Acts of causing moderate or severe injuries provided according to the Art. 122 and Art. 121 of the Criminal Code and its definition is based on the regulations specified by the Ministry of Health criteria for the severity of injuries . Acts in this form of its objective side are considered complete after injury respective injuries and committing violent acts in the form of beatings is also complete since their task. That is, the analyzed form the objective of a material (in the first case) or formal (in the latter case) of the crime ;

3. Destruction of Property (Part 1 of Art. 378 of the Criminal Code) - this is an illegal destructive impact on the property , due to which it loses its economic value or consumer or caused to the point at which it generally can not be used for its intended purpose and lost properties can not be recovered.

Causing damage to property in a certain amount of disposition article 378 of the Criminal Code is not expected because the amount of damages for qualification of an act is not affected. Thus, the destruction of property is a material of the crime and is complete with the occurrence of the consequences , regardless of their size;

4. Damage of property (Part 1 of Art . 378 CC) is such improper influences on the subject, in consequence of which it is part, not fully, lose their consumer properties and economic value and thus greatly limited the possibility of its intended use.

Damaged property can be restored and regain lost temporarily or partially useful properties for use by their functional only after the necessary financial, labor and other costs. This form of the objective of the analyzed violent crime against justice as well as the previous one, the size of losses or damage does not provide. Crime has crime and material composition is completed with the occurrence of the consequences , regardless of their size;

5. Trespass to life (Art. 379 CC) includes a complete murder and attempted murder of a judge, assessor or juror or their relatives or family members. According to Part 1, Art. 115 of the Criminal Code , murder - a premeditated unlawful causing the death of another person. Attempt , according to Art . 15 of CC is complete, if the person has completed all actions deemed necessary to prove the crime to end, but the crime was not completed for reasons that are not dependent on his will (Part 2 of Art . 15 of CC) or incomplete , if the person with reasons that do not depend on it will have done all steps deemed necessary to prove the crime to the end (Part 3. 15th CC).

The grounds strengthen of criminal liability for attempt on the life of a judge , committed in connection with his justice is an objective necessity to strengthen the legal protection of their lives. The extremely high degree of social danger of the crime this is reflected in the fact that his crime infringes act simultaneously on two important items of the crime - the exercise of justice, and the life and health of the person who administers justice.

Indicative in this respect and assessment of danger, expressed in sanctions - an alternative form of punishment serving a life sentence. Increased responsibility for the attempt on the life of a judge, juror, people's assessors and their relatives ones expressed in the design of the legislator - attempt on the life of persons specified as "truncated", the transfer of the legal completion date of the offense at an earlier stage of the crime - the attempt to stage crime.

We note the essential characteristics of all forms of the objective of the analyzed crime, which is the link between the offense and the victim's work on the administration of justice [8, p 39]. It's necessary to talk about the signs of belonging "in connection with their activities related to the administration of justice" objective side of the crime because it is a specific criminal offense situation or environment, which plays a special role in the emergence and shaping of motive, goal choice and deciding on its implementation.

With this prerequisite is the fact that the legitimate nature of the actions of the victim in relation to the administration of justice. Thus, the effect on the person assumes that threats to a particular person made not abstracted from the law and it is addressed to the victims.

Thus, we can conclude. It should be noted that the objective of the offense is a set of legally significant features that characterize it from the outside, that is a certain behavioral act of an individual, a socially dangerous act that we saw in the case of violent crimes against justice - Articles 377-379 of the Criminal Code.

As defined, violent crimes against justice include 5 forms the objective of: 1) the threat of murder, violence, destruction or damage to property (Part 1 of Art. 377 of CC), 2) beatings, mild, moderate or severe injuries (Part 2, Part 3. 377 of CC), 3) destruction of property (Part 1 of Art. 378 of CC), 4) damage to property (Part 1 of Art. 378 of CC), 5) attempt on the life (Article 379 of the Criminal Code). Analyzed the act has material (Part 2, Part 3. 377 of the Criminal Code, Part 1, Art. 378 of CC), formal (Part 1 of Art. 377 of CC) or truncated (Art. 379 of CC) of the crime.